

reportatge

Els estudians de la Univers

MAR CAMPS > TEXT

SARA IGLÉSIAS > FOTOS



ts estrangers itat de Girona

Gairebé vint-i-cinc anys després de la creació de la Universitat de Girona, cada cop hi ha més estudiants estrangers que vénen a la ciutat a viure i a estudiar. La majoria arriben atrets per l'oferta acadèmica de la Universitat, i cursen programes de màster o doctorat, tot i que hi ha algunes carreres, com la de medicina, que capten molts estudiants de fora. Alguns d'ells ens han explicat la seva experiència a la ciutat.

La creació dels màsters oficials en l'àmbit europeu, amb la implantació de l'anomenat «Pla Bolonya», ha fet augmentar tant l'oferta de màsters a la Universitat de Girona com la demanda i la mobilitat internacional

Prudenci Bertrana poc es devia imaginar el futur de les Àligues quan, fa més d'un segle, descrivia així el que avui és rectorat de la Universitat: «Acabà d'ennoblir aquest paratge l'edifici de l'antiga Universitat gironina, vulgarment anomenat Les Àligues; quatre parets desmantellades en un racó de les quals hi havia, llavors, el dipòsit dels gossos recollits pels llaceros del municipi en ímprobos caceres». Ara, el rectorat, ben arreglat, té les portes ben obertes. Després de la creació de la Universitat de Girona, el primer curs acadèmic, el 1992-1993, va arrencar amb 6.869 estudiants. El 2014-2015, n'hi va haver 15.309. No en va Girona, amb menys de cent mil habitants, ja es presenta com una ciutat universitària i, també, d'acollida d'estudiants estrangers.

La majoria de joves prefereixen estudiar la carrera als seus països d'origen, i alguns, un cop acabada, s'engresquen a fer màsters i doctorats a fora. Tot i això, en el cas de medicina, un 44 % dels estudiants són de fora de Catalunya, i un 5 %, de Portugal. Molts vénen per la metodologia innovadora basada en problemes i per l'aprenentatge en grups reduïts que garanteix la carrera. Per la seva banda, el grau en fisioteràpia reuneix uns 450 estudiants francesos. Segons Francesc Sánchez, director general d'EUSES (Escola Universitària de la Salut i de l'Esport), els primers van començar a estudiar-hi perquè en el seu país no hi ha estudis públics de fisioteràpia. Però Sánchez recalca que, amb el pas dels anys, el grau ha anat agafant anomenada i això ha fet que molts ja el triïn com a primera opció.

Respecte als programes de màster i doctorat, el curs passat hi va haver 372 estudiants estrangers matriculats, i un 44 % eren llatinoamericans. La creació dels màsters oficials en l'àmbit europeu, amb la implantació de l'anomenat «Pla Bolonya», ha fet augmentar tant l'oferta de màsters a la Universitat de Girona com la demanda i la mobilitat internacional. Les dades ho constaten. El curs 2006-2007, el primer en què s'oferien màsters oficials en format europeu, hi va haver 255 estudiants, i un 14,5 %, eren de fora de l'Estat espanyol.

El 2014-2015, el nombre d'estudiants es va gairebé triplicar respecte al 2006-2007, i un de cada quatre eren estrangers. Destaquen els màsters de gestió en turisme i el de visió en ordinador i robòtica, catalogats com a *Erasmus Mundus* amb un segell de qualitat per la Unió Europea, en què nou de cada deu estudiants són estrangers. A part d'aquests, al màster en Dret de Danys, vuit de cada deu estudiants són llatinoamericans, i la majoria, colombians.

En Pedro, la Joana, l'Spencer i en Fernando, estudiants de grau, màster i doctorat, ens expliquen el seu pas a la universitat i les seves vivències a la ciutat durant el curs 2014-2015.



>> **Joana Filipa Correia, de Portugal, graduada en medicina.**

Joana Filipa Correia, graduada en medicina per la UdG

La Joana (Santa Maria de Feira, 1991) és graduada de la primera promoció de medicina. Segons explica, hi ha molts d'estudiants portuguesos que vénen a l'Estat espanyol per cursar aquest grau, perquè a Portugal la nota d'accés és més alta. Per això, com diu ella, ja hi ha una petita colònia portuguesa a ciutat. Va triar estudiar aquí, perquè des de l'aeroport de Girona hi ha vols directes a Oporto, prop d'on viu la seva família.

En el cas de medicina, gairebé un 44 % dels estudiants són de fora de Catalunya, i un 5 %, de Portugal

Com a altres estudiants, li va sorprendre, d'entrada, l'abundància de banderes independentistes penjades als balcons de la ciutat. Agraeix l'hospitalitat i proximitat de la gent, i que li dediquin un «què vols, bonica?» quan entra en una botiga. Durant aquests anys també s'ha trobat amb dificultats, ja que al principi no entenia el català, i el cost de la matrícula és el doble que al seu país. Després de sis anys a Girona i de celebrar l'acte de graduació el mes de juny passat, la Joana ha retornat a Portugal. Sap que sempre pot tornar a fer una visita: l'aeroport no es mou de lloc.



l'hi van concedir. Malgrat estudiar a la Facultat de Dret a Montilivi, vivia prop de la plaça de Catalunya. Li agradava caminar per Barri Vell, anar a veure pel·lícules al Truffaut i palpar els aires medievals que li remet la ciutat. Assenyala que no és fàcil començar de zero en un país i una universitat nova. Per això, va formar una «família» amb els altres estudiants estrangers. No li agrada el futbol, tot i la gran tradició que té a l'Argentina, però diu que reunir-se en bars per veure els partits ha estat una bona excusa per conèixer gent. Li interessa la carrera judicial, i aspira a ser jutge en el seu país. Ja ha abandonat Girona, però no descarta tornar per fer el doctorat.

Spencer Bellows, estudiant del màster de visió en ordinador i robòtica

L'Spencer (Corner Brook, 1989) es va graduar en enginyeria informàtica al Canadà i, com tants altres joves, va triar estudiar un màster a l'estranger. Cursa el màster *Erasmus Mundus* de visió en ordinador i robòtica, de dos anys, i que es fa a tres universitats diferents. Després d'haver començat el curs a França, el segon semestre va aterrar a Girona. Els seus companys gironins de classe



>> *L'Spencer Bellows a la plaça del Vi.*



>> *Fernando Avecilla, d'Argentina, del màster de dret de danys.*

Fernando Avecilla, estudiant del màster de dret de danys

En Fernando (Mendoza, 1980) és advocat i va saber de la Universitat i del màster en dret de danys quan buscava beques de la Fundació Carolina per estudiar a l'estranger. I, afortunadament,

La Universitat de Girona i els estudis realitzats han complert les seves expectatives, i tots els estudiants han pogut viure i gaudir d'una ciutat, i sobretot del Barri Vell





>> *A l'esquerra Spencer Bellows, del Canadà, màster de visió en ordinador*

i robòtica i, a la dreta, Pedro Humberto, de Mèxic, doctorand en filosofia del dret.

ja li havien ensenyat el pa amb toma-ta i les festes de Sant Narcís. També va seguir de prop el referèndum del 9-N, i es mostra molt encuriós pel procés sobiranista, que compara amb la situació del Quebec. Durant la seva estada, ha conegut gironins gràcies als intercanvis lingüístics, i amb ells ha aprofitat per descobrir la Costa Brava. I, cofoi, explica que va anar a fer una calçotada a la Vall d'en Bas. Al juny va retornar al Canadà, i al setembre comença classes a Edimburg. La següent parada, per fer la tesi final, potser serà Barcelona.

Pedro Humberto, doctorand en filosofia del dret

En Pedro (Tabasco, 1986) va arribar a Girona fa tres anys per fer el doctorat en el camp de l'epistemologia del dret. Va venir perquè el seu tutor de tesi, conegut en l'àmbit iberoamericà, és expert en epistemologia jurídica. Com ell, hi ha sis doctorands de dret més, procedents de Llatinoamèrica. Explica que les cases de colors del riu Onyar i la impetuositat de la Catedral i Sant Feliu el van fascinar. Potser per això viu al Barri Vell, i confessa que els estrangers l'han «ocupat». Destaca la varietat d'oferta cultural i gastronòmica de la ciutat a un preu assequible. Quan acabi la tesi, el 2016, té previst tornar a Mèxic i dedicar-se al món universitari, en el qual vol compartir els seus coneixements i el bagatge adquirit aquí. Per a ell, es tracta d'una qüestió moral i de compromís amb el seu país.



>> *En Pedro Humberto a la biblioteca de la Facultat de Dret.*

D'això, segurament, tracta la societat líquida en què, segons Bauman, ja vivim immersos, sobretot, els joves

Els estudiants van venir atrets per l'oferta acadèmica, i la majoria no coneixia Girona. Alguns en coneixien l'aeroport o relacionaven la ciutat amb el que s'ha convertit, novament, en el millor restaurant del món: el Celler de Can Roca. Potser d'ara en endavant també es donarà a conèixer pel rodatge de la sèrie *Joc de Trons*.

La Universitat de Girona i els estudis realitzats han complert les seves expectatives, i tots ells han pogut viure i gaudir d'una ciutat, i sobretot del Barri Vell, que ja no té res a veure amb la Girona grisa i fosca de fa uns anys. Si abans la gent defugia el nucli antic, actualment aquest barri concentra turistes i estudiants. Per la seva banda, Salt també compta amb diversos centres universitaris, però la majoria dels estudiants no hi fa vida. Cada època té els seus reptes. I a Girona, a principis dels anys vuitanta, al Barri Vell hi havia buits tres de cada deu pisos. Ara molts d'aquests estan llogats a estudiants passavolants i amb una estada efímera a la ciutat. D'això, segurament, tracta la societat líquida en què, segons Bauman, ja vivim immersos i, sobretot, els joves.

Alguns d'ells ja se n'han anat, i d'altres encara han d'acabar els estudis. Aquest curs, nous estudiants trepitjaran la ciutat i ompliran els carrers de llengües estrangeres. I potser n'hi haurà d'enyoradissos que, havent fet un petó al cul de la lleona, retornaran per quedar-s'hi.

Mar Camps és graduada en humanitats.